

give noget faktisk Resultat, fik Udrustningskontoen bevilget for en 2—3-aarig Periode, og saa anvendte den hvert andet Aar til en Eskadre, der ikke vil være noget Minimums Apparat, og hvert 4de Aar til en Sødefensionseskadre. Vi ville altsaa hvert andet Aar faa Eskadrevøvelser i Stedet for som nu hvert Aar. Selvfølgelig vilde det koste mere end 3—400,000; men derfor skulde vi ogsaa omlægge denne Konto. Dette var altsaa en ny Misforstaaelse af Ministeren. Angaaende Sødefensionen udtalte jeg, at hele Forsvaret nærmest er koncentreret om Kjøbenhavn, og jeg tror nok, det er rigtigt. Den højtærede Minister „vilde dog ikke sige, at det var egentlig Tilfældet“; men sagde dog, at vi kunde komme til de Forhold og egentlig ere komne dertil „af Mangel paa tilstrækkeligt Personel“. Jeg har ikke opfattet dette som Grunden, men snarere den, at den højtærede Minister har i en Række af Aar bygget Materiel, der kun egner sig dertil og ikke til noget som helst andet. Det er et ganske andet Syn paa Sagen. Jeg skal straks komme til Krydserne; „Skjold“ og de langsomme Batterier kunne kun anvendes til Sødefensionen her. Den højtærede Minister udtalte ogsaa med Hensyn til Omlægningen af Eskadrevøvelsen, „at det ærede Medlem maa ikke tro, at vi kunne faa flere Folk til Søværnet“. Vi faa ikke flere Folk til Søværnet, naar vi det ene Aar faa lidt flere, det andet lidt færre, Gennemsnittet giver saa det uforandrede Antal. Angaaende min Bemærkning om Anvendelsen af Eskadren oplyste den højtærede Minister, at Helgoland var sendt til Flaaderevuen i Speathead. Det er fuldstændig korrekt. Naar Ministeren siger: „Vi sendte derfor eet Skib, siger og skriver eet Skib“, ja, saa var det, fordi vi kunde ikke sende flere, det var ikke tilladt at sende flere, alle Magter vare anmodede om ikke at sende mere end eet. Dette er atter et Komplement. Naar den højtærede Minister sagde, at han ikke havde faaet Tid til at se efter i Journalerne angaaende Aarsagen til Øvelseseskadrens mange Liggedage, kan jeg kun beklage, at han ikke har faaet Tid til at se det efter. Jeg troede, at Administrationen havde et saa stort Personel under sig, at man kunde faa Tid til at oplyse denne lille Ting. Med Hensyn til mine Udtalelser angaaende Torpedobaadene og „Helgoland“s Tur, udtalte Ministeren: „Vore Torpedobaade som det jo var ganske rimeligt at prøve en Gang for at se, hvad de kunne taale...“ Det var i Anledning af Hjemkomsten fra

Stockholm, jeg synes blot, det er noget sent, naar man har haft Torpedobaade i 20 Aar, at man først nu kunde finde ud af, at det var paa Tide at prøve dem, saa meget mere som det jo egentlig ikke er noget, Administrationen kan bestille, at der skal komme et daarligt Vejr til at prøve dem i, saa jeg synes ikke, det kan siges at „være saa urimeligt“, hvad jeg udtalte i den Anledning. Med Hensyn til Kommandoen paa „Ingolf“ indrømmede Ministeren, at den Kommandør, som var udkommanderet som dens Chef, burde egentlig være taget derfra, men at det var „lidt haardt at tage Kommandoen fra ham“, og saa kom han med. Jeg kan dertil kun sige, at det er meget haardere, at man sender et Skib ud som repræsenterende Danmark og Marinen, og saa til en almindelig lille Lieutenantskommando ansætter en Kommandør; det bliver absolut ilde set. Hvis jeg havde været i det Tilfælde, vilde jeg hellere have gjort som den flyvende Hollænder og ladet være at gaa i Havn. Der er en vis militær og maritim Sømmelighed, som ikke er bleven iagttaget ved denne Kommando. Angaaende Torpedobaadsjagerne, hvilket Ord Ministeren rettede til Torpedobaads„ødelæggere“ — jeg har ikke fundet det Ord i Molbechs Ordbog, men skal med Fornøjelse kalde dem „Ødelæggere“, det er jo en direkte Oversættelse fra det engelske destroyers — angaaende deres Anvendelse udtaler Ministeren en Mening modsat min og motiverer den dermed, „at disse Baade, som løbe med en overordentlig stor Fart — over 30 Miles Fart — skulle være med Flaaden ude i det aabne Hav, hvor man mener, at Torpedobaadene ikke kunne holde sig“. Saa gad jeg vide, hvad man vil med Torpedobaads„ødelæggere“ derude, hvor man ikke kan sende Torpedobaade ud, hvor der ikke er Torpedobaade! Det tror jeg da er Logik. Saa ytrede den højtærede Minister angaaende Torpedobaadsødelæggere, at „vi have ikke Raad til at have mange Torpedobaade herhjemme til en Million Stykket“. Min Opfattelse er, at vi have endnu mindre Raad til at have Krydsere, som vi betale med 1½—2 Millioner, og som ikke gøre den Gavn, man har tænkt sig. Det vilde vilde være til meget mere Gavn at have 6 Torpedooødelæggere (*Marineministeren*: De ere meget dyrere!) . . . men vi kunne dog faa 6 saadanne i Stedet for 3 Krydsere. Jeg husker ikke Summerne nøje, det gør maaske den højtærede Minister, men man kan ikke forlange, at jeg skal have de nøjagtige Summer paa rede Haand. Hvad jeg har sagt, er imidlertid ikke langt fra